

บรรณานุกรม

ส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), สมาคม. อุตสาหกรรมโรงงานขนาดย่อม ๔.

ธีรานุสรณ์การพิมพ์, ๒๕๑๘.

อุตสาหกรรมไทยอินคัสตรี แอสโซซิเอทเค็ด พับลิเคชัน, สมาคม. "วิวัฒนาการของน้ำแข็ง".

อินคัสตรี ๘ (มีนาคม-เมษายน ๒๕๒๑) : ๒๕-๒๖.

สำราญ ฤทธิรักษา. "รายงานการทดลองการใช้เครื่องผลิตน้ำแข็งจากน้ำทะเล".

วารสารการประมง ๔ (ตุลาคม ๒๕๑๖) : ๔๘๕-๕๐๓.

สมศักดิ์ ชำนาญทองไพรวัดย์. "รู้กันวันละหมอน้ำแข็งแห้ง". วารสารแมคคาโมค ๑

ฉบับที่ ๑๒ (กันยายน ๒๕๒๐) : ๖๗-๖๘.

Raymond C. Gunther. Refrigeration Air Conditioning and Cold Storage.

2d ed. Pennsylvania : Chilton, 1975.

X

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

(สำเนา)

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง นโยบายอุตสาหกรรมน้ำแข็ง

เนื่องจากกระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาเห็นว่าปริมาณการผลิตและโรงงานน้ำแข็ง
ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี มากเกินความต้องการ
เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาปริมาณการผลิตเกินความต้องการในอนาคต กระทรวงอุตสาหกรรม
โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงกำหนดนโยบายอุตสาหกรรมน้ำแข็งไว้ดังต่อไปนี้

๑. ให้ระงับการพิจารณาอนุญาตให้ตั้งและขยายโรงงานน้ำแข็งในเขตกรุงเทพมหานคร
จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี ไว้มีกำหนด ๓ ปี เมื่อพ้นระยะนี้แล้ว และ
ในเขตท้องที่นอกเขตกรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี การอนุญาตจะ
พิจารณาถึงความต้องการไว้ที่มีเพิ่มขึ้น และความเหมาะสมของสถานที่ตั้งโรงงานด้วย

๒. การระงับการพิจารณาอนุญาตให้ตั้ง/ขยายโรงงานน้ำแข็งดังกล่าว
จะไม่รวมถึงการผลิตน้ำแข็งก้อนเล็ก (น้ำแข็งถวดย)

ทั้งนี้คงแต่บุคคลเป็นตนไป.

ประกาศ ณ วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๒๑

(ลงนาม) เกษม จาคีกวณิช

(นายเกษม จาคีกวณิช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ภาคผนวก ข

(สำเนา)

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

ฉบับที่ ๓๕ (พ.ศ. ๒๕๒๐)

เรื่อง กำหนดน้ำแข็ง เป็นอาหารที่ควบคุม และกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานหลักเกณฑ์
การผลิตเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของภาชนะบรรจุ
การใช้ภาชนะบรรจุ การเก็บรักษา และฉลาก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๑) (๒) (๔) (๕) (๘) และ (๙) แห่ง
พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหาร พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะ
ปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
ขอออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ให้นำแข็ง เป็นอาหารที่ควบคุม
- ข้อ ๒ การผลิตน้ำแข็ง เพื่อจำหน่ายที่มีวัตถุประสงค์ให้ใช้รับประทาน ต้อง
ใช้น้ำสะอาดที่มีมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้
- ข้อ ๓ น้ำแข็งตามข้อ ๒ ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามมาตรฐานของ
น้ำสะอาด และไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดปนเปื้อนอยู่ในน้ำแข็งนั้น
- ข้อ ๔ กรรมวิธีการผลิตน้ำแข็งตามข้อ ๒ ต้องใช้ระบบปิดที่สามารถป้องกัน
กมิให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ภายนอกเข้าไปปนเปื้อนกับน้ำสะอาดที่ใช้ในระหว่างที่ทำการผลิต
- ข้อ ๕ หอส่งน้ำ ของน้ำแข็ง และเครื่องใช้ในการผลิต จะต้องทำด้วย
วัสดุที่ไม่เป็นพิษ ทนทานและมีลักษณะที่ง่ายต่อการทำความสะอาด
การถอดน้ำแข็งออกจากของน้ำแข็งนั้น ต้องใช้น้ำที่มีมาตรฐานเช่น
เดียวกับน้ำที่ไหลผลิต

ข้อ ๖ พันธุ์ของท่อ ของน้ำแข็ง และเครื่องใช้ในการผลิตที่สัมผัสกับน้ำ
 สะอาดหรือน้ำแข็งต้องสะอาด ไม่กุ่มกวม และไม่สิ่งหนึ่งสิ่งใดปนเปื้อนอยู่ในระหว่างที่ทำการ
 ผลิต

ข้อ ๗ การผลิตน้ำแข็งเพื่อจำหน่ายที่วัตถุประสงค์ให้ใช้ประโยชน์นอก
 จากให้ใช้รับประทานจะใช้น้ำสะอาดตามมาตรฐานของน้ำสะอาด หรือใช้น้ำสะอาดตามมาตรฐาน
 ฐานอื่นที่กระทรวงสาธารณสุขเห็นชอบยกได้

การผลิตน้ำแข็งตามวรรคหนึ่ง จะทำตามกรรมวิธีการผลิตน้ำแข็งที่
 กำหนดไว้ในข้อ ๔ หรือทำตามกรรมวิธีการผลิตอื่นก็ได้ แต่ท่อและเครื่องใช้ในการผลิตต้อง
 เป็นไปตามข้อ ๕ และข้อ ๖

ข้อ ๘ น้ำที่ใช้ในการทำ ความสะอาดของท่อของน้ำแข็ง เครื่องใช้ในการ
 การผลิต และภาชนะบรรจุ ต้องใช้น้ำที่มีมาตรฐานเช่นเดียวกับน้ำที่ผลิตน้ำแข็ง

ข้อ ๙ ภาชนะบรรจุที่ใช้เก็บรักษาน้ำแข็งตามข้อ ๓ เพื่อจำหน่าย หรือ
 ที่จำหน่าย ต้อง

(๑) สะอาด

(๒) ทำควยวัสดุที่ไม่เป็นพิษ ไม่กุ่มกวม และเป็นวัสดุพื้นผิวเรียบ
 รักษาความสะอาดได้ง่าย

(๓) มีรูปลักษณะที่ง่ายต่อการทำความสะอาด และมีลักษณะปกปิดที่
 ป้องกันมิให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือส่วนหนึ่งส่วนใดจากภายนอกปนเปื้อนน้ำแข็งได้

(๔) ไม่เคยใช้บรรจุผลิตภัณฑ์อื่นนอกจากน้ำแข็ง ทั้งสำหรับภาชนะ
 บรรจุที่มีลักษณะประเภทถุงกระดาษ ถุงพลาสติก

ในกรณีที่ขายานพาหนะในลักษณะเป็นภาชนะบรรจุควย พันธุ์ที่รอง
 รับหรือที่สัมผัสกับน้ำแข็งจะต้องทำควยวัสดุที่ไม่เป็นพิษ ไม่กุ่มกวม เป็นวัสดุพื้นผิวเรียบ รักษา
 ความสะอาดได้ง่าย และต้องมีลักษณะปกปิด

ข้อ ๑๐ น้ำแข็งตามข้อ ๓ และข้อ ๗ ที่ผลิตเพื่อจำหน่ายและที่จำหน่าย
ต้องมีฉลากเป็นภาษาไทยอ่านได้ชัดเจนด้วยตัวอักษรขนาดไม่เล็กกว่า ๕ มิลลิเมตร แสดง
ไว้ที่ภาชนะบรรจุ และอย่างน้อยต้องมีข้อความดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อที่ตั้งของโรงงานผลิตน้ำแข็ง
- (๒) "น้ำแข็งใช้รับประทานได้" ด้วยตัวอักษรสีน้ำเงิน หรือ "น้ำแข็ง
ใช้รับประทานไม่ได้" ด้วยตัวอักษรสีแดง แลวแต่กรณี

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ภาชนะบรรจุที่มีลักษณะประเภทถ้วย
ถ้วยแกว ถู หรือประเภทอื่นในลักษณะเดียวกันที่ใช้ใส่น้ำแข็งเพื่อจำหน่ายโดยตรงแก่ผู้รับ
ประทาน ที่มีปริมาณไม่เกิน ๕๐๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด เก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๒๐

(ลงชื่อ) เว็ทโท บงยุทธ สัจจวาณิชย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(คัดจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๘๖ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๒๐)

ภาคผนวก ค

(สำเนา)

คณะกรรมการส่วนจังหวัดป้องกันการค้ำกำไร เกินควร กรุงเทพมหานคร
(ฉบับที่ ๕๖) พ.ศ. ๒๕๒๐

เรื่อง ควบคุมและกำหนดราคาสูงสุดของน้ำแข็ง และเครื่องคั้นบางชนิด

โดยที่คณะกรรมการส่วนจังหวัดป้องกันการค้ำกำไร เกินควร กรุงเทพมหานคร เห็นสมควรที่จะปรับปรุงแก้ไขราคาสูงสุดของน้ำแข็ง และเครื่องคั้นบางชนิด เพื่อให้เหมาะสมและอยู่ในระดับอันควร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒, มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการค้ำกำไร เกินควร พ.ศ. ๒๔๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันการค้ำกำไร เกินควร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๗ คณะกรรมการส่วนจังหวัดป้องกันการค้ำกำไร เกินควร กรุงเทพมหานคร จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการส่วนจังหวัดป้องกันการค้ำกำไร เกินควร จังหวัดพระนคร ฉบับที่ ๕๑ พ.ศ. ๒๕๐๕ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๕ เรื่อง ควบคุมและกำหนดราคาสูงสุดของน้ำแข็ง และเครื่องคั้นบางชนิด และประกาศ ฉบับที่ ๕๒ พ.ศ. ๒๕๐๕ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๐๕ เรื่อง ควบคุมและกำหนดราคาสูงสุดของน้ำแข็ง

ข้อ ๒ สิ่งของที่ควบคุมตามประกาศฉบับนี้ คือ น้ำแข็ง และเครื่องคั้นบางชนิด

ข้อ ๓ ห้ามมิให้ผู้ใดขายน้ำแข็ง เกินกว่าราคาที่กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) น้ำแข็งออกจากโรงงานผลิต ห้ามขายเกินกว่าราคา ปอนด์ละ

๑๑ สตางค์

(๒) ก. ผู้ส่งน้ำแข็งเพื่อขายให้แกรนชาย เครื่องคั้น หรือร้านขายปลีก ห้ามขายเกินกว่าราคา ปอนด์ละ ๑๓ สตางค์

ข. ผู้ขายนำเงินให้แก่ประชาชนผู้มีโรค หามขาย เกินกว่า
ราคาปอนด์ละ ๑๖ สติงค

(๓) นำเงินออกจากโรงงานผลิต ขายให้แก่ชาวประมง เพื่อกิจการ
ประมง หามขายเกินกว่าราคาปอนด์ละ ๓ สติงค

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องพิมพ์เกินกว่าราคาที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

- (๑) นำเงินไล่น้ำหรือน้ำ หามขายเกินกว่าราคาแถวละ ๒๕ สติงค
- (๒) กาแฟคาร์บอน " " ๗๕ "
- (๓) ชาคาร์บอน " " ๗๕ "
- (๔) กาแฟโรนนิสแม " " ๑.๐๐ บาท
- (๕) ชาโรนนิสแม " " ๑.๐๐ "
- (๖) กาแฟดำเย็น " " ๑.๐๐ "
- (๗) ชาดำเย็น " " ๑.๐๐ "
- (๘) กาแฟโรนนิสแมเย็น " " ๑.๒๕ "
- (๙) ชาโรนนิสแมเย็น " " ๑.๒๕ "

เครื่องพิมพ์ตามข้อ (๑) (๒) (๓) และ (๔) เมื่อปรุงเสร็จและใส่
แกวแล้วต้องมีปริมาณไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ซม.^๓ (๒๐๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร) และเครื่องพิมพ์ตาม
ข้อ (๖) (๗) (๘) และ (๙) เมื่อปรุงเสร็จและใส่แกวแล้วต้องมีปริมาณไม่น้อยกว่า ๑๕๐
ซม.^๓ (๑๕๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร)

ข้อ ๕ ให้ผู้ขายสิ่งของที่ควบคุมตามข้อ ๒ แสดงป้ายราคาขายปลีกเป็น
ภาษาไทย ตัวเลขไทย หรือตัวเลขอารบิก ณ สถานที่ขายในลักษณะที่เห็นได้โดยง่ายนับตั้ง
แต่วันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับเป็นต้นไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป.

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๒๐

(ลงชื่อ) ธรรมบุญ เทียนเงิน

(นายธรรมบุญ เทียนเงิน)

ผู้อำนวยการกรุง เทพมหานคร

ประธานคณะกรรมการสวนจังหวัดป้องกันการค้ากำไรเกินควร

กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ง

(สำเนา)

พระราชบัญญัติ

กำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด

พ.ศ. ๒๕๒๒

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ.๒๕๒๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติป้องกันการค้ำกำไรเกินควร พ.ศ.๒๕๑๐

(๒) พระราชบัญญัติป้องกันการค้ำกำไรเกินควร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๑๓

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติ

"ธุรกิจ" หมายความว่า กิจการในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การบริการ หรือกิจการอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

"สินค้า" หมายความว่า สิ่งของที่อาจใช้ในการอุปโภคหรือบริโภค รวมทั้งเอกสารแสดงสิทธิในสิ่งของ และหมายความรวมถึงบริการด้วย

"ผู้จำหน่าย" หมายความว่า ผู้ขาย แลกเปลี่ยน หรือโอนสิทธิหรือการครอบครองสินค้าให้แก่บุคคลอื่น และหมายความรวมถึงผู้นำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักร ผู้ผลิตและผู้ซื้อสินค้ามาเพื่อผลิตหรือจำหน่ายด้วย

"ราคา" หมายความว่า ราคาสินค้า และหมายความรวมถึงค่าบริการอันเป็นค่าตอบแทนสำหรับการใช้บริการด้วย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดหรือคณะกรรมการส่วนจังหวัดกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดหรือสำนักงานคณะกรรมการส่วนจังหวัดกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัติ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัติ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติกฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่ส่วนราชการของราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค หรือ ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

หมวด ๑

คณะกรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดคณะ
หนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการกลาง" ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นประ
ธานกรรมการ ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นรองประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่า
สี่คนแต่ไม่เกินแปดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ทั้งนี้ จะต้องแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายเอกชน
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง กับเลขาธิการ เป็นกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติทุกท้องที่
ทั่วราชอาณาจักร และทำหน้าที่คณะกรรมการส่วนจังหวัดกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการ
ผูกขาดสำหรับกรุงเทพมหานคร

ให้เลขาธิการ เป็นเลขาธิการคณะกรรมการกลาง

มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการกลางมีอำนาจหน้าที่ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ดัง
ต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ วรรค
สอง มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา
๔๐

(๒) เข้าควบคุมหรือดำเนินการ เพื่อให้การผลิตหรือจำหน่ายสินค้ามีเพียงพอ
แก่ความต้องการของประชาชน

(๓) พิจารณาเรื่องราวที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดร้องว่าได้รับความเดือดร้อนหรือ
เสียหายเนื่องจากการกระทำอันมีลักษณะกระเทือนต่อราคาหรือเนื่องจากการกระทำอัน
เป็นการผูกขาดหรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ

(๔) เชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือ
ความเห็น

มาตรา ๕ ในจังหวัดหนึ่งนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะกรรมการส่วนจังหวัด กำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า "คณะกรรมการส่วนจังหวัด" ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเก้าคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง กับพาณิชย์จังหวัดเป็นกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติฉบับในจังหวัดนั้น

ให้พาณิชย์จังหวัดเป็นเลขานุการคณะกรรมการส่วนจังหวัด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในจังหวัดนั้น ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติการตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๖ วรรคสอง มาตรา ๒๘ และ มาตรา ๔๐
- (๒) เข้าควบคุมหรือดำเนินการเพื่อให้การผลิตหรือจำหน่ายสินค้ามีเพียงพอ แก่ความต้องการของประชาชน
- (๓) พิจารณาเรื่องราวที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดร้องว่าได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายเนื่องจากการกระทำอันมีผลกระทบกระเทือนต่อราคาหรือเนื่องจากการกระทำอัน เป็นการผูกขาดหรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ
- (๔) เชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือ ความเห็น
- (๕) ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการกลาง

มาตรา ๑๑ ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๕ อยู่ใน ตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ใหญ่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๑ วรคหนึ่ง
กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้ออกเพราะมี
ความประพฤติเสื่อมเสีย
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ใ้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ
ความผิดที่เกิดกระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๓ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม สำหรับการประชุม
ของคณะกรรมการกลาง ให้รองประธานกรรมการ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธาน
กรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธาน
ในที่ประชุม สำหรับการประชุมของคณะกรรมการส่วนจังหวัด ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคน
หนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก
กรรมการคนหนึ่งให้ม้เสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน
ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการอาจตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาสอบสวนหรือศึกษา
เรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ

การประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดขึ้นในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ โดยมีอธิบดีกรมการค้าภายในเป็นเลขาธิการโดยตำแหน่ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงาน และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินงานธุรการของคณะกรรมการกลางและทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางประสานงานกับคณะกรรมการส่วนจังหวัด

(๒) ศึกษา วิเคราะห์และวิจัยเกี่ยวกับสินค้า ราคา และการประกอบธุรกิจ รวมทั้ง เสนอโครงการแผนงานหรือมาตรการ เกี่ยวกับการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดหรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ ต่อคณะกรรมการกลาง

(๓) ติดตามความเคลื่อนไหวของราคาสินค้าควบคุมและสอดคล้องพฤติการณ์ของผู้ประกอบธุรกิจควบคุม แล้วรายงานต่อคณะกรรมการกลาง

(๔) รับเรื่องราวที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้ยื่นตามมาตรา ๘ (๓)

(๕) ปฏิบัติการตามประกาศ ระเบียบ และมติ ของคณะกรรมการกลาง และปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการกลางมอบหมาย

มาตรา ๑๖ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่วนจังหวัดกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดขึ้นในทุกจังหวัด โดยมีพาณิชย์จังหวัดเป็นหัวหน้าสำนักงานโดยตำแหน่ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงาน และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินงานธุรการของคณะกรรมการส่วนจังหวัดและทำหน้าที่ประสานงานกับคณะกรรมการกลาง

(๒) ศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยเกี่ยวกับสินค้า ราคา และการประกอบธุรกิจ รวมทั้ง เสนอโครงการ แผนงาน หรือมาตรการ เกี่ยวกับการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดหรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจต่อคณะกรรมการส่วนจังหวัด

(๓) ติดตามความเคลื่อนไหวของราคาสินค้าควบคุมและสอดคล้องพฤติการณ์ของผู้ประกอบธุรกิจควบคุม แล้วรายงานต่อคณะกรรมการส่วนจังหวัด

(๔) รับเรื่องราวที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้ยื่นตามมาตรา ๔ (๓)

(๕) ปฏิบัติการตามประกาศ ระเบียบ และมติของคณะกรรมการส่วนจังหวัด และปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการส่วนจังหวัดมอบหมาย

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสารหรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บสินค้าของผู้ประกอบธุรกิจหรือของบุคคลใดหรือเข้าไปในยานพาหนะของบุคคลใด ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจค้นสินค้าที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะได้มีการฝ่าฝืน มาตรา ๒๕ หรือเพื่อตรวจสอบให้การ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีให้อำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกบัญชีทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นจากผู้ประกอบธุรกิจหรือจากบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

(๓) ในกรณีเห็นว่าการฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ ให้อำนาจกัก อาศัย หรือยึดสินค้านั้น แต่การยึดสินค้านั้นต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากประธานคณะกรรมการกอน

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องของอำนาจความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ หนังสือเรียกตามมาตรา ๑๗ (๑) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ถึงทะเบียนตอบรับก็ได้ และให้ถือว่าหนังสือเรียกที่ส่งโดยเจ้าพนักงานไปรษณีย์มีผล เสมือนพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ส่ง

ถ้าบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกปฏิเสธไม่ยอมรับหนังสือเรียกโดยปราศ
จากเหตุอันสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจไป เป็นพยาน
เพื่อวางหนังสือเรียกไว้ ณ ที่นั้น

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่พบบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียก ณ ภูมิลำเนา
หรือสถานที่ทำการของบุคคลนั้น จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งมีอายุ เกินยี่สิบปีซึ่งอยู่หรือทำงานใน
บ้านเรือนหรือสถานที่ทำการที่ปรากฏว่าเป็นของบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกนั้นก็ได้

ถ้าไม่พบบุคคลใด หรือพบแต่ไม่มีบุคคลใดยอมรับไว้แทน และมีเหตุอันควร
เชื่อได้ว่าบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกมีเจตนาหลีกเลี่ยงไม่ยอมรับ ให้ปิดหนังสือเรียก
ไว้ในที่ที่เห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการนั้น

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติการตามวิธีการดังกล่าวในวรรคหนึ่ง วรรค
สอง วรรคสามหรือวรรคสี่แล้ว ให้ถือว่าบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกได้รับหนังสือเรียก
นั้นแล้ว

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ
เลขาธิการและพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราช
บัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา

หมวด ๒

การกำหนดราคาสินค้า

มาตรา ๒๓ เพื่อป้องกันการกำหนดราคาซื้อ ราคาขาย หรือการกำหนดเงื่อนไข
และวิธีปฏิบัติทางการค้า อันไม่เป็นธรรม คณะกรรมการกลางด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐ
มนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้สินค้าใดเป็นสินค้าควบคุมได้

ประกาศของคณะกรรมการกลางตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุ

เบกษา

มาตรา ๒๔ เมื่อได้มีการประกาศกำหนดสินค้าควบคุมตามมาตรา ๒๓ แล้ว ให้คณะกรรมการมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาซื้อหรือราคาขายสินค้าควบคุม ให้ผู้ซื้อซื้อในราคาไม่ต่ำกว่าราคาที่กำหนดหรือให้ผู้จำหน่ายจำหน่ายในราคาไม่สูงกว่าราคาที่กำหนด หรือตรึงราคาไว้ในราคาใดราคาหนึ่ง

(๒) กำหนดอัตรากำไรสูงสุดต่อหน่วยของสินค้าควบคุมที่ผู้จำหน่ายจะได้รับจากการจำหน่ายสินค้าควบคุม หรือกำหนดอัตราส่วนแตกต่างระหว่างราคาซื้อกับราคาขายสินค้าควบคุมในแต่ละช่วงการค้า

(๓) กำหนดให้ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้าควบคุมแสดงราคาสินค้าควบคุม

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ มาตรการและเงื่อนไขให้ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้าควบคุมปฏิบัติเกี่ยวกับการผลิต การขายแจก การนำเข้าในราชอาณาจักร การส่งออกนอกราชอาณาจักร การซื้อ การจำหน่ายหรือการเก็บรักษาสินค้าควบคุม

(๕) กำหนดท้องที่ หรือกำหนดระยะเวลาในการใช้บังคับประกาศของคณะกรรมการ

(๖) กำหนดให้แจ้งปริมาณ สถานที่เก็บ ต้นทุน ค่าใช้จ่าย กระบวนการผลิตและวิธีการจำหน่ายสินค้าควบคุมต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

(๗) กำหนดให้มีการ เก็บหรือเพิ่มปริมาณการ เก็บสำรองสินค้าควบคุม และกำหนดท้องที่และสถานที่ให้ เก็บสำรองสินค้าควบคุม

(๘) ห้ามหรืออนุญาตการส่งออกไปนอกหรือนำเข้ามาในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดซึ่งสินค้าควบคุม

(๙) สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิต การซื้อ การจำหน่ายหรือการเก็บรักษาสินค้าควบคุม รวมทั้งให้ระงับหรือลดค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่กำหนดไว้เกินสมควร

(๑๐) จัดให้มีการปันส่วนในการซื้อและการจำหน่ายสินค้าควบคุม หรือกำหนดเงื่อนไขในการซื้อและการจำหน่ายสินค้าควบคุม

(๑๑) บังคับให้จำหน่ายสินค้าควบคุมตามปริมาณและราคาที่กำหนด ตลอดจนบังคับให้จำหน่ายแก่ส่วนราชการหรือบุคคลใดซึ่งคณะกรรมการกำหนด

(๑๒) ห้ามการจำหน่าย ให้ ไซ้เอง ยักย้าย หรือเปลี่ยนแปลงซึ่งสินค้าควบคุมเกินปริมาณที่กำหนด

(๑๓) ให้เลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เขาคำเนิการ เกี่ยวกับการผลิต การขนส่ง การซื้อ การจำหน่าย และการเก็บรักษาสินค้าควบคุม

(๑๔) กำหนดมาตรการ เพื่อป้องกันการกักตุนสินค้าควบคุม หรือครอบครองสินค้าควบคุมเกินปริมาณที่กำหนด

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการกระทำเป็นประกาศโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการพิจารณาบททวนเป็นครั้งคราวให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ โดยคำนึงถึงต้นทุน ค่าใช้จ่ายในการจำหน่ายและอัตรากำไรที่เหมาะสม รวมทั้งผลกระทบต่อการลงทุนในการขยายกำลังการผลิตในระยะต่อไปด้วย

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการกลางมีอำนาจประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาให้ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้าควบคุมแจ้งราคาซื้อ ราคาขายสินค้าควบคุม ชื่อสินค้าควบคุม ชื่อและปริมาณวัตถุดิบเป็นส่วนประกอบ มาตรฐาน คุณภาพ ขนาด ปริมาณ และน้ำหนักต่อหน่วยของสินค้าควบคุมตามที่ เป็นอยู่ในวันที่คณะกรรมการกลางกำหนด และห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงราคา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเลขาธิการตามระเบียบที่คณะกรรมการกลางกำหนด ในกรณีเลขาธิการจะกำหนดให้ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้าควบคุมแจ้งแผนการ เปลี่ยนแปลงราคาหรือส่วนลดในการจำหน่ายสินค้าควบคุมต่อ เลขาธิการด้วยก็ได้

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีความจำเป็นรีบด่วนและลับที่จะใช้อำนาจตามมาตรา ๒๔ และจะเรียกประชุมคณะกรรมการให้ทันทางที่มีได้ ประธานคณะกรรมการมีอำนาจใช้อำนาจของคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔ เป็นการชั่วคราวได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อได้ประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว ต้องนำเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาภายในสามวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ถ้าคณะกรรมการอนุมัติประกาศนั้น ก็ให้คณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ประกาศนั้นมีผลไว้บังคับต่อไป ถ้าคณะกรรมการไม่อนุมัติให้คณะกรรมการออกประกาศยกเลิกประกาศนั้น แต่ทั้งนี้ไม่มีผลกระทบกระเทือนถึงการที่ได้กระทำไปแล้วในระหว่างที่ไว้ประกาศนั้น

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติตามประกาศของคณะกรรมการกลางตามมาตรา ๒๔ คณะกรรมการกลางจะมีมติมอบหมายให้เลขาธิการกระทำการใด ๆ แทนก็ได้

มาตรา ๒๘ ในการปฏิบัติตามประกาศของคณะกรรมการส่วนจังหวัดตามมาตรา ๒๔ คณะกรรมการส่วนจังหวัดจะมีมติมอบหมายให้ประธานคณะกรรมการส่วนจังหวัดกระทำการใด ๆ แทนก็ได้

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการธุรกิจใด โดยลำพัง สมคบ หรือร่วมกับบุคคลอื่น คำนึงการใด ๆ โดยจงใจที่จะกดราคาสินค้าให้ตกต่ำเกินสมควรหรือทำให้สูงเกินสมควร หรือทำให้เกิดความปั่นป่วนซึ่งราคาสินค้า

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้บุคคลใดกักตุนสินค้าควบคุม โดยมีสินค้าควบคุมไว้ในครอบครอง เกินปริมาณที่กำหนดไว้ในประกาศของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๔ (๑๔) หรือเก็บสินค้าควบคุมไว้ ณ สถานที่อื่นนอกจากที่เก็บตามที่ได้แจ้งไว้ต่อนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ (๖) หรือผู้ประกอบการธุรกิจใดซึ่งมีสินค้าควบคุมไว้ เพื่อจำหน่ายแล้วไม่นำออกจำหน่ายหรือเสนอขายตามปกติหรือปฏิเสธการจำหน่าย หรือประวิงการจำหน่ายหรือการส่งมอบสินค้าควบคุมโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

หมวด ๓

การป้องกันการผูกขาด

มาตรา ๓๑ เมื่อปรากฏว่าการประกอบธุรกิจใดมีพฤติการณ์เป็นการผูกขาด หรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ คณะกรรมการกลางมีอำนาจประกาศกำหนด ให้ธุรกิจนั้นเป็นธุรกิจควบคุม

ประกาศของคณะกรรมการกลางตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมตามมาตรา ๓๑ ต้องแจ้งราคาขายสินค้าที่ ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมนั้นเป็นผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่คณะกรรมการกลางประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่คณะกรรมการกลางเห็นว่าราคาที่แจ้งตามมาตรา ๓๒ ไม่เหมาะสม โดยคำนึงถึงต้นทุน ค่าใช้จ่ายในการจำหน่าย และอัตรากำไรที่เหมาะสมแล้ว ให้คณะกรรมการกลางมีอำนาจกำหนดราคาตามที่เห็นสมควรได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าคณะกรรมการกลางมิได้กำหนดราคาภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าราคา ที่แจ้งตามมาตรา ๓๒ เป็นราคาที่คณะกรรมการกลางกำหนด

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมไม่แจ้งราคาขายสินค้าตามมาตรา ๓๒ คณะกรรมการกลางมีอำนาจกำหนดราคาตามที่เห็นสมควร และให้ถือว่าราคาที่กำหนดคน เป็นราคาที่คณะกรรมการกลางกำหนดตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมจำหน่ายสินค้าเกินราคาที่คณะกรรมการกลางกำหนดตามมาตรา ๓๓ เว้นแต่จะได้อำนาจจากคณะกรรมการกลางโดยกำหนด ราคาขึ้นใหม่

มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมกระทำการร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจ ควบคุมอื่นโดยจงใจที่จะก่อให้เกิดการผูกขาดหรือจำกัดการแข่งขันโดยไม่ชอบธรรมในการ ประกอบธุรกิจในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) แต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลใดคนหนึ่งเป็นผู้จำหน่ายสินค้าควบคุมอย่างเดียวกัน หรือประเภทเดียวกันให้ราชอาณาจักร

(๒) กำหนดราคาขายสินค้าควบคุมเป็นราคาเดียวกันหรือตามที่ตกลงกัน

(๓) กำหนดเบงทองที่ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมแต่ละรายจะจำหน่ายสินค้าควบคุมได้ในท้องถิ่น หรือกำหนดลูกค้าที่ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมแต่ละรายจะจำหน่ายสินค้าควบคุมให้ได้ โดยผู้ประกอบธุรกิจควบคุมอื่นจะไม่จำหน่ายสินค้านั้นแข่งขัน

(๔) กำหนดเบงทองที่ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมแต่ละรายจะซื้อสินค้าควบคุมไว้หรือกำหนดผู้ประกอบธุรกิจควบคุมจะซื้อสินค้าควบคุมได้

(๕) กำหนดราคาซื้อสินค้าควบคุมเป็นราคาเดียวกัน หรือกตรราคาซื้อสินค้าควบคุมให้ต่ำลง หรือจำกัดปริมาณการรับซื้อสินค้าควบคุม

(๖) กำหนดปริมาณของสินค้าควบคุมที่ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมแต่ละรายจะผลิตซื้อ หรือจำหน่าย เพื่อจำกัดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด

(๗) กำหนดเงื่อนไขหรือปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อหรือการจำหน่ายสินค้าควบคุม เพื่อให้ปฏิบัติเป็นแบบเดียวกันหรือตามที่ตกลงกัน

(๘) ลดคุณภาพของสินค้าควบคุมให้ต่ำกว่าที่เคยผลิตหรือจำหน่าย โดยจำหน่ายในราคาเดิมหรือสูงขึ้น

(๙) รวมธุรกิจควบคุมเข้าด้วยกัน หรือรวมการอำนาจการหรือการควบคุมนโยบายและการบริหารธุรกิจควบคุม

(๑๐) ทำความตกลงร่วมกันเพื่อเข้าครองตลาดหรือควบคุมตลาด

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมระงับ ผลิต หรือจำกัดการผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ การนำเข้ามาในราชอาณาจักร ทำลาย หรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้าควบคุมเพื่อลดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมกระทำการใด ๆ อันอาจเป็นการทำลาย ทำให้เสียหาย ชักขวาง กีดกัน หรือจำกัดการประกอบธุรกิจควบคุมของผู้อื่น หรือกระทำการใด ๆ เพื่อมิให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมหรือต้องล้มเลิกการประกอบธุรกิจควบคุม

คุม ทั้งนี้ เพื่อจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมกำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไขเป็น
ข้อยกเว้นตามที่คณะกรรมการกลางกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในลักษณะที่เป็น
การบังคับให้ลูกค้าของตนต้องจำกัดการผลิต การซื้อ หรือการจำหน่ายสินค้า หรือต้องจำ
กัโอกาสในการเลือกซื้อสินค้าหรือในการจัดหาสินค้าหรือจากผู้ประกอบธุรกิจควบคุมอื่น

หมวด ๔

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๓๕ สินค้าที่ยึดไว้ตามมาตรา ๑๓ (๓) ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบ
ครองหรือพนักงานอัยการส่ง เค็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดไม่ให้รับ ถ้า
เจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด หรือวันที่ทราบคำ
สั่ง เค็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดไม่ให้รับ แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเป็น
สินค้าที่ไม่มีเจ้าของและให้ตกเป็นของแผ่นดิน

ถ้าสินค้าที่ยึดไว้นั้นเป็นของเสียหาย หรือกำหนดงาไว้จะเป็นการเสียหาย
ความเสียหายหรือจะเสียหายจะจ่ายในการเก็บรักษาเกินราคาตลาดของสินค้านั้น พนักงาน
สอบสวนผู้รับผิดชอบจะจัดการขายทอดตลาดสินค้านั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร
ก่อนที่สินค้านั้นจะตกเป็นของแผ่นดินหรือจนคดีถึงที่สุดก็ได้ เงินค่าขายสินค้านั้นเมื่อหัก
ค่าใช้จ่ายและค่าภาระคดีพ้นหังปวงออกแล้วให้ถือแทนสินค้า

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำความผิด เมื่อพนักงานอัยการร้องขอ
ให้ศาลส่งจ่ายเงินสินบนแก่ผู้นำจับรอยละยี่สิบห้า และเงินรางวัลแก่ผู้จับรอยละสามสิบของ
จำนวนเงินสุทธิตายของกลางที่ศาลสั่งให้รับ หรือในกรณีที่มิได้รับของกลางหรือของกลาง
ไม่อาจขายได้ ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาล

ในกรณีที่ไม่มีผู้นำจับ ให้จ่ายเงินรางวัลแก่ผู้จับรอยละสามสิบของจำนวนเงิน
สุทธิตายของกลางที่ศาลสั่งให้รับ หรือในกรณีที่มิได้รับของกลางหรือของกลางไม่อาจขาย
ได้ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาล

ในกรณีที่ผู้นำจับหรือผู้จับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีหลายคน ให้จ่ายเงินสินบนหรือเงินรางวัลแก่บุคคลในฝ่ายนั้นคนละเท่า ๆ กัน

ในกรณีที่จับของกลางได้แต่ไม่ปรากฏตัวผู้กระทำความผิด ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลจากจำนวนเงินสุทธิตำค่าขายของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดินตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยไม่เกินอัตราที่กำหนดในมาตรานี้

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๒) หรือ (๓) หรือมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของคณะกรรมการกลางตามมาตรา ๒๔ (๑) (๒) (๔) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) หรือ (๑๔) หรือขัดขวางการดำเนินการของเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ (๑๓) หรือเปลี่ยนแปลงราคาโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่แจ้งรายการตามประกาศของคณะกรรมการกลางตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๔ (๓) หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นคนต่างด้าว ให้เนรเทศผู้นั้นออกนอกราชอาณาจักรด้วย

มาตรา ๔๖ ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ากระทำความผิดโดยคนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๔๘ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ให้เลขาธิการสำหรับกรุงเทพมหานคร หรือประธานคณะกรรมการส่วนจังหวัด สำหรับจังหวัดอื่น มีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวัน คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๙ ให้บรรดาประกาศของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติป้องกันการค้ำกำไรเกินควร พ.ศ.๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติป้องกันการค้ำกำไรเกินควร พ.ศ.๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันการค้ำกำไรเกินควร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๗ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้จนกว่าจะได้มีประกาศของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย

รองนายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ ๘๖ ตอนที่ ๖๕ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒)
หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการค้ำกำไรเกินควรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้บทบัญญัติที่ไม่รัดกุม เหมาะสมและเพียงพอ

พอที่จะรักษาประโยชน์ของผู้บริโภคและป้องกันมิให้ราคาสินค้าและบริการต่าง ๆ สูงขึ้นโดยรวดเร็ว เกิดสมควร ประกอบกับไม่มีบทบัญญัติควบคุมผู้ประกอบการในการรวมตัวกันกำหนดราคาสินค้าและบริการ และไม่มีบทบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ สมควรยกเลิกกฎหมายดังกล่าว และมีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดขึ้น เพื่อควบคุมการกำหนดราคาสินค้าให้เป็นธรรมและป้องกันการผูกขาดและการจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้.

ภาคผนวก จ.

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการลงทุน

พ.ศ. ๒๕๒๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๐

เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๑

และ

(๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

บรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ผู้ขอรับการส่งเสริม" หมายความว่า ผู้ขอรับการส่งเสริมการลงทุนตามพระ

พระราชบัญญัติ

"ผู้ได้รับการส่งเสริม" หมายความว่า ผู้ได้รับบัตรส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้
 "เครื่องจักร" หมายความว่า เครื่องจักรที่จำเป็นต้องใช้ในการกิจการที่ได้รับการส่งเสริมและเครื่องจักรที่จำเป็นต้องใช้ในการก่อสร้างโรงงาน ซึ่งรวมถึงส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และโครงโรงงานสำเร็จรูปที่นำมาติดตั้งเป็นโรงงานด้วย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการลงทุน และหมายความรวมถึงประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุน และรองประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุนด้วย

"ที่ปรึกษา" หมายความว่า ที่ปรึกษาของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม

พระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

คณะกรรมการ ที่ปรึกษา และพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นรองประธานกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสิบคนซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการกับเลขาธิการ เป็นกรรมการและเลขาธิการ มีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

นายกรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกินห้าคนเป็นที่ปรึกษาได้

มาตรา ๗ กรรมการหรือที่ปรึกษาอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการแต่งตั้งกรรมการหรือที่ปรึกษาในระหว่างที่กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง กรรมการหรือที่ปรึกษาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) นายกรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับความจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความ

ผิดที่เป็นสุทธโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการหรือที่ปรึกษาพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาแทนได้

มาตรา ๙ ประธานกรรมการ เป็นผู้เรียกประชุมกรรมการ

การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการ เป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจมาประชุมได้ ให้รองประธานกรรมการ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจมาประชุมได้ควย ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้ม้เสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ประธานกรรมการ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการ รักษาการแทน ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้เลขาธิการ เป็นผู้เรียกประชุมกรรมการ เพื่อให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นผู้รักษาการแทนประธาน กรรมการ

มาตรา ๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการจะมอบอำนาจให้สำนักงาน หน่วยงานราชการใด ๆ แทน หรือแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมาย หรือเรียกบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ขอเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็นก็ได้

ให้นำมาตรา ๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม เมื่อสำนักงานหรือคณะอนุกรรมการใดกระทำการไปแล้วตามวรรคหนึ่ง ต้องรายงานให้คณะกรรมการทราบด้วย

มาตรา ๑๒ ให้กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการ ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนตามที่ คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๓ สำนักงานมีเลขาธิการ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติ ราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และให้มีรองเลขาธิการ เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการและจะให้มี ผู้ช่วยเลขาธิการ เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ และผู้ช่วยเลขาธิการ เป็นข้าราชการสพ. เรือน สามัญ

สำนักงาน มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- (๒) ดำเนินการโฆษณา เผยแพร่บรรยากาศการลงทุนและชักจูงให้มีการ ลงทุนในกิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ
- (๓) จัดให้มีศูนย์บริการลงทุนสำหรับผู้สนใจลงทุนและผู้ลงทุนในการจัดให้ ได้มาซึ่งการอนุญาตและการให้ใช้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน ซึ่งรวมถึงการอำนวยความสะดวก และให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สนใจลงทุนในตรา เตรียมโครงการลงทุนการหาผู้ร่วมลงทุนและ การดำเนินการตามโครงการลงทุน

(๔) วิเคราะห์โครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุน ตรวจสอบและควบคุม ตลอดจนประเมินผลการลงทุนตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม

(๕) ศึกษาศึกษาหาแนวทางในการลงทุน จัดทำรายงานความเหมาะสมของการลงทุน และวางแผนส่งเสริมการลงทุน

(๖) ศึกษาและรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับการลงทุนในราชอาณาจักร

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเพื่อให้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ เข้าไปในสถานที่ของผู้ขอรับการส่งเสริม และผู้ได้รับการส่งเสริมในระหว่างเวลาทำการ เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการที่ขอรับการส่งเสริมหรือกิจการที่ได้รับการส่งเสริมจากบุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเข้าไปในสถานที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วน ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ขอรับการส่งเสริมหรือผู้ได้รับการส่งเสริมทราบล่วงหน้าตามสมควร

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

หมวด ๒

การขอและการให้การส่งเสริม

มาตรา ๑๖ กิจการที่คณะกรรมการจะพึงให้การส่งเสริมการลงทุนได้ ต้องเป็นกิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ กิจการผลิตเพื่อส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ กิจการที่ใช้ทุน แรงงานหรือบริการในอัตราสูงหรือกิจการที่ใช้ผลิตผลการเกษตรหรือทรัพยากรธรรมชาติเป็นวัตถุดิบ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่ากิจการนั้นยังไม่มีในราชอาณาจักร หรือมีในราชอาณาจักรไม่เพียงพอ หรือกรรมวิธีการผลิตยังไม่ทันสมัย

ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุน โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการให้การส่งเสริมไว้ด้วยก็ได้ และจะแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิก

เงื่อนไขดังกล่าวในเวลาใดก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า กิจกรรมใดที่ได้ประกาศให้การส่งเสริมการลงทุนตามวรรคสองหมดความจำเป็นที่จะต้องให้การส่งเสริมการลงทุนต่อไปแล้ว คณะกรรมการจะประกาศยกเลิกให้การส่งเสริมการลงทุนกิจกรรมนั้นไว้ชั่วคราว หรือเป็นการถาวรก็ได้

มาตรา ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ได้รับการส่งเสริม ต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมต่อนักงาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่เลขาธิการกำหนด พร้อมด้วยโครงการลงทุนที่ขอรับการส่งเสริม

ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องเป็นบริษัท มูลนิธิ หรือสหกรณ์ ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

การขอรับการส่งเสริมก่อนจัดตั้งเป็นบริษัท มูลนิธิ หรือสหกรณ์ ตามวรรคสอง ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่เลขาธิการกำหนด

มาตรา ๑๘ โครงการลงทุนที่คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมได้ต้อง เป็นโครงการลงทุนที่มีความเหมาะสมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ทั้งนี้ให้พิจารณาถึง

(๑) จำนวนผู้ผลิตและกำลังผลิตในกิจการที่มีอยู่แล้วในราชอาณาจักร เปรียบเทียบกับประมาณการความต้องการ และขนาดกำลังผลิตที่จะส่งเสริมให้ เกิดหรือเพิ่มขึ้น

(๒) โอกาสที่กิจการนั้นจะขยายตลาดให้แก่มลฑลภณฑหรือผลิตผลที่ผลิตหรือประกอบได้ในราชอาณาจักร และที่จะสนับสนุนให้มีการผลิตหรือประกอบในราชอาณาจักร

(๓) ปริมาณและอัตราการใช้จ่ายทรัพยากร รวมทั้งทุน วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น และแรงงานหรือบริการอย่างอื่นที่มีอยู่ในราชอาณาจักร

(๔) จำนวนเงินตราต่างประเทศที่ประหยัดหรือสงวนไว้ได้ และที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๕) ความเหมาะสมของกรรมวิธีการผลิตหรือประกอบ

(๖) หลักเกณฑ์อื่นที่คณะกรรมการ เห็นว่าจำเป็นและเหมาะสม

มาตรา ๑๘ โครงการลงทุนที่คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมได้ต้องเป็นโครงการลงทุนที่มีมาตรการอันสมควรที่จะป้องกันและควบคุมมิให้เกิดผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชนและความสมบูรณ์สืบไปของมนุษย์และธรรมชาติ

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้การส่งเสริมแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายใดแล้ว คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขไว้ในบัตรส่งเสริมเพื่อให้ผู้ได้รับการส่งเสริมรายงานข้อปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องดังต่อไปนี้ด้วยก็ได้

(๑) จำนวนทุนและอสังหาริมทรัพย์ของทุน
 (๒) สัญชาติและจำนวนผู้ถือหุ้น
 (๓) ขนาดของกิจการซึ่งรวมถึงชนิดผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการ กรรมวิธีการผลิตหรือประกอบ และกำลังผลิตหรือประกอบ

(๔) ปริมาณวัตถุดิบภายในประเทศที่จะต้องใช้
 (๕) สัญชาติและจำนวนคนงาน ช่างฝีมือ และผู้อำนวยการ
 (๖) การฝึกและใช้กำลังคนในการปฏิบัติงาน
 (๗) การป้องกันและควบคุมมิให้เกิดผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม
 (๘) ระยะเวลาที่จะต้องเริ่มปฏิบัติตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม
 (๙) ระยะเวลาที่ต้องสั่งซื้อเครื่องจักร
 (๑๐) ระยะเวลาที่จะต้องนำเครื่องจักร เข้ามาในราชอาณาจักร
 (๑๑) ระยะเวลาที่จะต้องส่งเครื่องจักรที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรกลับออกไป
 ภายหลังเมื่อใช้งานเสร็จแล้ว

(๑๒) การขยายระยะเวลาตาม (๘) (๙) (๑๐) หรือ (๑๑)
 (๑๓) วันเปิดดำเนินการ
 (๑๔) การรายงานผลการปฏิบัติงานตามโครงการและการดำเนินงาน
 (๑๕) การรายงานผลการปฏิบัติงานของช่างฝีมือและผู้อำนวยการซึ่งเป็นคนต่าง
 ชาติ ว่าได้ฝึกอบรมให้คนไทยได้รับความรู้ความชำนาญเพียงไร

(๑๖) การกำหนดใหม่ผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ผลิต ประกอบ หรือส่งออกเป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการหรือทางราชการกำหนด

(๑๗) การจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ผลิตหรือประกอบหรือการให้บริการ

(๑๘) การส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ผลิตหรือประกอบ

(๑๙) การให้นำเงิน หนังสือสัญญาค่าประกันของธนาคารหลักทรัพยรัฐบาลไทยหรือหลักประกันอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควร มอบแก่อำนาจงาน เพื่อเป็นประกันในการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๒๐) เรื่องอื่นที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ การให้ การใช้ หรือการควบคุมการใช้สิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๒๑ เมื่อคณะกรรมการมีมติให้การส่งเสริมแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายได้แล้ว สำนักงานต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้นทราบมติของคณะกรรมการภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติพร้อมด้วยเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ถ้าผู้ขอรับการส่งเสริมยอมรับการส่งเสริมตามวรรคหนึ่ง ต้องมีหนังสือตอบให้สำนักงานทราบภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันที่รับหนังสือนั้น

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ให้เลขาธิการมีอำนาจขยายเวลาตามวรรคสอง ออกไปได้ไม่เกินสามครั้ง ครั้งละไม่เกินหนึ่งเดือน

มาตรา ๒๒ ผู้ขอรับการส่งเสริมซึ่งตอบรับการส่งเสริมตามมาตรา ๒๑ แล้วต้องรายงานผลการเริ่มปฏิบัติงานตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมให้สำนักงานทราบตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการกำหนดภายในหก เดือนนับแต่วันที่ตอบรับการส่งเสริม

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ให้เลขาธิการมีอำนาจขยายเวลาตามวรรคหนึ่ง ออกไปได้ไม่เกินสามครั้ง ครั้งละไม่เกินสี่เดือน และรายงานให้คณะกรรมการทราบทุกครั้ง

เมื่อเลขาธิการพิจารณาเห็นว่าผู้ขอรับการส่งเสริมสามารถจะดำเนินการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมแล้ว ให้ออกบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้นั้นโดยมิชักช้า

มาตรา ๒๓ บัตรส่งเสริมให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด
ให้เลขาธิการ เป็นผู้ลงลายมือชื่อในบัตรส่งเสริม
การแก้ไขบัตรส่งเสริมให้กระทำโดยมติคณะกรรมการ และให้เลขาธิการลงลาย
มือชื่อในบัตรส่งเสริมที่แก้ไข มอบให้ผู้ได้รับการส่งเสริมโดยมิชักช้า

หมวด ๓

สิทธิและประโยชน์

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เพียงเท่าที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้
บัญญัติไว้ เป็นอย่างอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้คนต่างด้าว เข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อ
ศึกษาหาทุนหรือกระทำการอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนได้ตามกำหนดระยะเวลา
ให้อยู่ในราชอาณาจักร เท่าที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

การขออนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่คณะกรรมการกำหนด
และในการอนุญาต คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขตามที่พิจารณาเห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เพียงเท่าที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้
บัญญัติไว้ เป็นอย่างอื่น ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวซึ่งเป็น

(๑) ช่างฝีมือ

(๒) ผู้ชำนาญการ

(๓) คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลใน (๑) และ (๒) เข้ามาใน
ราชอาณาจักรได้ตามจำนวนและกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักร เท่าที่คณะกรรมการพิจารณา
เห็นสมควร แม้ว่าจะเกินอัตราจำนวนหรือระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรตามที่บัญญัติไว้ใน
กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว เพียงเท่าที่พระราช
บัญญัติฉบับนี้ได้บัญญัติไว้ เป็นอย่างอื่น ให้คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๔ และคนต่างด้าวซึ่ง

เป็นช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๒๕ ได้รับอนุญาตทำงานเฉพาะตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบตลอดระยะเวลาเท่าที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

มาตรา ๒๗ ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน เพื่อบริการกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามจำนวนที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร แม่ว่าจะเกินกำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น

ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมซึ่งเป็นคนต่างด้าวตามประมวลกฎหมายที่ดินเล็กกิจการที่ได้รับการส่งเสริมหรือโอนกิจการนั้นให้แก่ผู้อื่น ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องจำหน่ายที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่เลิกหรือโอนกิจการ มิฉะนั้นให้อธิบดีกรมที่ดินมีอำนาจจำหน่ายที่ดินนั้นตามประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา ๒๘ ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้ขบยกเว้นอากรขาเข้าและหรือภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักรตามที่คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติ แต่เครื่องจักรนั้นต้องไม่เป็นเครื่องจักรที่ผลิตหรือประกอบได้ในราชอาณาจักร ซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกับชนิดที่ผลิตในต่างประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมซื้อเครื่องจักรตามวรรคหนึ่งที่ผลิตหรือประกอบในราชอาณาจักร ให้ผู้ผลิตหรือประกอบหรือผู้ขายของดังกล่าวให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้ขบยกเว้นภาษีการค้าสำหรับของนั้น

มาตรา ๒๙ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การให้การส่งเสริมแก่กิจการใด หรือแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายใดไม่สมควรให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๒๘ คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมแก่กิจการนั้นหรือผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้น และรายต่อ ๆ ไป โดยให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าและหรือภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักรเพียงกึ่งหนึ่ง หรือจะไม่ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าและหรือภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักรเลยก็ได้

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่มิเห็นสมควร คณะกรรมการจะให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าและหรือภาษีการค้าไม่เกินร้อยละเก้าสิบของอัตราปกติ สำหรับวัตถุดิบป้อนวัสดุจำเป็นที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิต ผสมหรือประกอบในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม มี

กำหนดเวลาราวละไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการกำหนด แคว่ตุลคิบหรือวัสสุจำ เป็นนั้นต้อง
ไม่เป็นของที่ผลิตหรือมีกำเนิดในราชอาณาจักรซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่จะนำเข้ามาในราช
อาณาจักรและมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

ภายใต้บังคับแห่งวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมซื้อตุลคิบหรือวัสสุจำ เป็น
ที่ผลิตหรือมีกำเนิดในราชอาณาจักร คณะกรรมการจะให้ผู้ผลิตหรือผู้ขายของดังกล่าวให้แก่ผู้ได้รับ
การส่งเสริมได้รับลดหย่อนภาษีการค้าไม่เกินร้อยละ เก้าสิบของอัตราปกติสำหรับของนั้นก็ได

ทั้งนี้ ตามชนิด ปริมาณ ระยะเวลา เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๑ ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ
ที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมมีกำหนด เวลาตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้อง
ไม่น้อยกว่าสามปีแต่ไม่เกินแปดปีนับแต่วันที่ เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการนั้น

รายได้ที่ควรนำมาคำนวณกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง
ให้รวมถึงรายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้และรายได้จากการจำหน่ายสินค้าสำเร็จรูปตาม
ที่คณะกรรมการพิจารณา เห็นสมควร

ในกรณีที่ประกอบกิจการขาดทุนในระหว่าง เวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
ตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้นำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้น ในระหว่าง
เวลานั้นไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล มี
กำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นกำหนด เวลานั้น โดยจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่ง
หรือหลายปีก็ได้

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การให้การส่งเสริมแก่กิจการใด
หรือแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายได้ไม่สมควรให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา ๓๑
คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมกิจการนั้นหรือผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้นและรายต่อ ๆ ไป
โดยไม่ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลก็ได้

มาตรา ๓๓ ค่าแห่งกุศลวิไล ค่าแห่งลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่นจากผู้ได้รับการส่งเสริม
ตามสัญญาที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องคำนวณเพื่อเสียภาษีเงิน
ได้มีกำหนดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับการส่งเสริม เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้

รับการส่งเสริม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๔ เงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา ๓๑ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ตลอดระยะเวลาที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น

มาตรา ๓๕ เพื่อส่งเสริมการลงทุนในท้องถิ่น คณะกรรมการจะกำหนดท้องถิ่นเป็นเขตส่งเสริมการลงทุนก็ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตราอื่น คณะกรรมการมีอำนาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมที่ประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในเขตที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

(๑) การลดหย่อนภาษีการค่าสำหรับภาษีการผลิตหรือผลิตผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบไม่เกินร้อยละเก้าสิบของอัตราปกติเป็นเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่มีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม

(๒) การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละห้าสิบของอัตราปกติที่กำหนดห้าปี โดยนับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง หรือนับจากวันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

(๓) การอนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปาสองเท่าของจำนวนเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมเพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) การอนุญาตให้หักเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมลงทุนในการติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามหลักเกณฑ์คณะกรรมการพิจารณาจากกำไรสุทธิรวมทั้งสิ้นไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเงินที่ลงทุนแล้วในการนั้น โดยผู้ได้รับการส่งเสริมจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่ง หรือหลายปีก็ได้ภายในสิ้นปีนับแต่วันที่มีรายได้จากการลงทุน ทั้งนี้ นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ

มาตรา ๓๖ เพื่อส่งเสริมการส่งออก คณะกรรมการอาชีวศึกษาได้รับการส่งเสริมได้รับ สิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) การยกเว้นทั้งอากรเข้าและภาษีการค้าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อใช้ ผลิต ผสม หรือประกอบผลิตภัณฑ์ หรือผลิตผลเฉพาะที่ใช้ ในการส่งออก

ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมซื้อวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่ผลิตหรือมีกำเนิด ในราชอาณาจักร ให้ผู้ผลิตหรือผู้ขายของดังกล่าวให้แก่อผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นผู้ได้รับยกเว้นภาษี การค้าสำหรับของนั้น

(๒) การยกเว้นทั้งอากรเข้าและภาษีการค้าสำหรับของที่ผู้ได้รับการส่งเสริม นำเข้ามา เพื่อส่งกลับออกไป

(๓) การยกเว้นทั้งอากรขาออกและภาษีการค้าสำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบ

(๔) การอนุญาตให้หักเงินได้พึงประเมินในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็น จำนวนเท่ากับร้อยละห้าของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนจากการส่งออก ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบโดยไม่รวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งนอกประเทศ

ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข วิธีการและระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๗ ผู้ได้รับการส่งเสริมหรือผู้ลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมซึ่งมีภูมิลำเนา นอกราชอาณาจักร จะได้รับอนุญาตให้นำหรือส่ง เงินออกนอกราชอาณาจักร เป็นเงินตราต่างประเทศ ได้เมื่อเงินนั้นเป็น

(๑) เงินทุนที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำเข้ามาในราชอาณาจักรและเงินปันผลหรือ ผลประโยชน์อื่นที่ เกิดจากเงินทุนนั้น

(๒) เงินกู้ต่างประเทศที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำมาลงทุนในกิจการที่ได้รับการ ส่งเสริมตามสัญญาที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ รวมทั้งดอกเบี้ยของ เงินกู้ต่างประเทศนั้น

(๓) เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมมีอยู่พันกับต่างประเทศตามสัญญาเกี่ยวกับการ

ใช้สิทธิและบริการต่าง ๆ ในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และสัญญาอันได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ในกรณีที่ระยะเวลาใดතුลการชำระเงินต้องประสบความยุ่งยาก จำเป็นต้องสงวนเงินตราต่างประเทศให้มีสำรองไว้ตามสมควร ธนาคารแห่งประเทศไทยจะจำกัดการนำหรือส่งเงินนั้นออกนอกราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว เพื่อผลถึงเวลานั้นก็ใดแต่จะไม่จำกัดการส่งเงินทุนที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรต่ำกว่าร้อยละสิบปี ถ้าการส่งเงินนั้นกระทำภายหลังที่นำเข้ามาแล้วเป็นเวลาสองปี และจะไม่จำกัดการส่งเงินเป็นผลต่ำกว่าร้อยละสิบห้าของเงินทุนที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

หมวด ๘

เครื่องจักร วัตถุดิบและวัสดุจำเป็น

มาตรา ๓๘ บรรดาเครื่องจักร วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นซึ่งเป็นของที่ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร และเป็นของที่พึงได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าและหรือภาษีการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจส่งกรมศุลกากรส่งมอบของนั้นให้แก่ผู้ขอรับการส่งเสริมซึ่งขอรับการส่งเสริมตามมาตรา ๒๑ แล้ว หรือผู้ได้รับการส่งเสริมแล้วแต่กรณี โดยถือเอาการค้าประกันของธนาคารพาณิชย์ในราชอาณาจักรแทนการวางเงินเป็นประกันการชำระอากรขาเข้าและหรือภาษีการค้าได้

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำเครื่องจักร เข้ามาในราชอาณาจักร หรือการยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าและหรือภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักรตามที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริม เมื่อคณะกรรมการเห็นว่ามีเหตุอันควรแก้ไขเงื่อนไขนั้น ให้คณะกรรมการมีอำนาจแก้ไขเงื่อนไขนั้นได้ และถ้าได้มีการนำเครื่องจักรนั้นเข้ามาโดยชอบด้วยกฎหมายศุลกากรแล้ว คณะกรรมการจะกำหนดให้การแก้ไขนั้นมีผลย้อนหลังไปจนถึงวันนำเข้าก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าการนำเข้านั้นเกิดขึ้นก่อนหรือในหรือหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ได้บังคับ

มาตรา ๔๐ ภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าห้าปีแต่ไม่เกินสิบห้าปี
ห้ามมิให้ผู้ได้รับการส่งเสริม

(๑) ใช้เครื่องจักรที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากร วิชา
และหรือภาษีการค้า เพื่อการอื่นนอกจากกิจการที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับการส่งเสริม หรือยินยอม
ให้ผู้อื่นใช้เครื่องจักรนั้น

(๒) ย้ายโรงงานหรือสถานที่ประกอบกิจการไปตั้งหรือดำเนินการ ในท้องที่อื่น
นอกจากที่กำหนดในบัตรส่งเสริม

ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามมาตรา ๔๑

มาตรา ๔๑ คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้ผู้ได้รับการส่งเสริมจำนวน จำกัด นาย โอน
ให้เขา นำไปใช้ในการอื่นหรือให้บุคคลอื่นใช้เครื่องจักรที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรตาม
มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ หรือย้ายโรงงานหรือสถานที่ประกอบกิจการไปตั้งหรือดำเนินการใน
ท้องที่อื่น

การอนุญาตจะทำเป็นหนังสือหรือแก้ไขบัตรส่งเสริม โดยระบุเงื่อนไขและราย
ละเอียดในการอนุญาตไว้ด้วยก็ได้

ห้ามมิให้นำกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่ผู้ได้รับการส่งเสริม
ซึ่งได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามมาตรา ๔๑ เว้นแต่คณะกรรมการจะกำหนดเป็นอย่างอื่น ใน
กรณีเช่นนี้ให้นำกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมจำนวน เครื่องจักรที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อน
ภาษีอากร และผู้รับค้ำนองซึ่งมิได้เป็นผู้ได้รับการส่งเสริมบังคับจำนวน เครื่องจักรนั้นก่อนพ้นกำหนด
เวลาที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๔๐ให้นำกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่
ผู้รับค้ำนอง โดยให้ถือว่าผู้รับค้ำนองนั้นเป็นผู้นำของเขาซึ่งสิ้นสิทธิในการได้รับยกเว้นหรือลดหย่อน
ภาษีอากรสำหรับเครื่องจักรนั้นในวันรับโอน

หมวด ๕
หลักประกันและการคุ้มครอง

มาตรา ๔๓ รัฐจะไม่โอนกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริมมาเป็นของรัฐ

มาตรา ๔๔ รัฐจะไม่ประกอบกิจการขึ้นใหม่แข่งขันกับผู้ได้รับการส่งเสริม

มาตรา ๔๕ รัฐจะไม่ทำการผูกขาด การจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์เดียวกันหรือคล้ายคลึงกันกับผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตภัณฑ์หรือประกอบได้

มาตรา ๔๖ รัฐจะไม่ควบคุมราคาจำหน่ายของผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ได้จากกิจการที่ได้รับบริการส่งเสริมการลงทุน เว้นแต่ในกรณีจำเป็นในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ แต่จะไม่กำหนดราคาจำหน่ายให้ต่ำกว่าราคาที่เหมาะสมการเห็นสมควร

มาตรา ๔๗ ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้ส่งออกนอกราชอาณาจักรได้เสมอไปซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เว้นแต่ในกรณีจำเป็นในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ

มาตรา ๔๘ รัฐจะไม่อนุญาตให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าและภาษีการค้าซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ใดที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า เป็นชนิดเดียวกันกับผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตภัณฑ์โดยมีคุณภาพใกล้เคียงกันและมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหากำไรได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่ยุทธภัณฑ์ ตามความในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ ที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในราชการของกระทรวงกลาโหม

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่จำเป็นเพื่อให้ความคุ้มครองกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริม คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์เดียวกัน คล้ายคลึงกัน หรือทดแทนกันได้กับผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตภัณฑ์หรือประกอบในอัตราที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินร้อยละห้าสิบของราคารวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งนอกรประเทศของผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์นั้น

การกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ใช้บังคับตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด แต่คราวละไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

คณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา แก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกประกาศตามมาตรานี้ในเวลาใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่ปัญหาว่า ผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์นำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรจะต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามประกาศของคณะกรรมการหรือไม่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้าตามมาตรานี้ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมศุลกากร และให้นำกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้ถือว่าค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้าเป็นเสมือนอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยพิธีการศุลกากร

ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่า ผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมและผู้ใดได้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับของนั้นแล้ว ก็ให้กรมศุลกากรคืนค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้แก่ผู้นั้น

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษตามมาตรา ๔๘ ไม่เพียงพอสำหรับการให้ความคุ้มครองกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริม ให้กระทรวงพาณิชย์หามาณผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์เดียวกัน คล้ายคลึงกัน หรือทดแทนกันได้ กับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบเข้ามาในราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออกไปนอกและการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมประสบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินกิจการที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและร้องเรียนให้คณะกรรมการช่วยเหลือ ให้ประธานกรรมการมีอำนาจสั่งให้ความช่วยเหลือไปตามความเหมาะสม หรือสั่งให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการช่วยเหลือต่อไปโดยมิชักช้า

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่โครงสร้าง อัตรา หรือวิธีการจัดเก็บภาษีอากร ค่าบริการ หรือค่าธรรมเนียม เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนที่พึงให้การส่งเสริมหรือที่ให้การส่งเสริมไปแล้ว ไม่ว่าจะมีผู้ร้องเรียนขอให้คณะกรรมการช่วยเหลือหรือไม่ก็ตาม ให้ประธานกรรมการมีอำนาจสั่งส่วนราชการองค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการแก้ไขต่อไป

มาตรา ๕๓ ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจใดได้รับคำสั่งจากประธานกรรมการตามมาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๒ ต้องพิจารณาคำเนินการช่วยเหลือแก้ไขให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าว ถ้าเห็นว่าไม่อาจปฏิบัติตามได้ ให้รายงานประธานกรรมการทราบพร้อมด้วยเหตุผลภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง

ในกรณีที่ได้รับรายงานเหตุผลตามวรรคหนึ่ง ถ้าประธานกรรมการพิจารณาเห็นควรดำเนินการประกาศให้ถือเป็นที่สุดและให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามได้ เป็นไปตามนั้นโดยมิชักช้า

หมวด ๖

การเพิกถอนสิทธิและประโยชน์

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมทั้งหมดหรือบางส่วนโดยจะกำหนดระยะเวลาไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นมิได้เป็นการกระทำโดยจงใจ จะสั่งให้สำนักงานเค่อนเป็นหนังสือให้ผู้ได้รับการส่งเสริมแก้ไขหรือปฏิบัติตามถูกต้องตามเงื่อนไขภายในเวลาที่กำหนดก่อนก็ได้ แต่เมื่อพบนกำหนดเวลานั้นแล้วผู้ได้รับการส่งเสริมยังมีไม่แก้ไขหรือปฏิบัติตามถูกต้องโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการดำเนินการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสั่ง เพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรสำหรับของที่นำเข้าหรือส่งออกทั้งหมด ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมไม่เคยได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรมาแต่ต้นและให้ผู้ได้รับการส่งเสริมเสียภาษีอากรโดยถือสภาพของของ ราคา และอัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันนำเข้าหรือส่งออกเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอากร สำหรับกรณีที่ได้รับลดหย่อนภาษีอากรให้เสียอากรเพิ่มจากที่เคยเสียไปแล้ว ให้ครบถ้วนตามจำนวนเงินภาษีอากรที่จะพึงต้องเสียทั้งหมดเมื่อใดคำนวณตามเกณฑ์เช่นว่านั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการสั่ง เพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากร สำหรับของที่นำเข้าหรือส่งออกบางส่วน ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรมาแต่ต้นเพียงเท่าที่ตนยังคงได้รับสิทธิและประโยชน์อยู่ และให้เสียภาษีอากรตามส่วนที่ได้ออกเพิกถอนจนครบถ้วน โดยถือสภาพของของ ราคา และอัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันนำเข้าหรือส่งออกเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอากร

ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องแจ้งขอชำระภาษีอากร หรือภาษีอากรเพิ่มต่อกรมศุลกากรหรือคานศุลกากรที่ได้นำของนั้น เข้ามาหรือส่งของนั้นออกไปภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากร และขอชำระ ณ ที่ทำการศุลกากรซึ่งกรมศุลกากรกำหนดให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจำนวนเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระถ้ามิได้มีการปฏิบัติตามนั้น ให้ถือว่าของนั้นได้นำเข้ามาหรือส่งออกไปโดยหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรและให้นำกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับ

ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของสำนักงานตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง คณะกรรมการจะให้ผู้ได้รับการส่งเสริมเสียเงินเพิ่มภาษีอากรให้แก่รัฐ โดยชำระแก่กรมศุลกากรพร้อมกับเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มที่ตองนำไปชำระตามวรรคสามในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของเงินภาษีอากรหรือเงินภาษีอากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคสองอีกด้วยได้ แต่เงินเพิ่มภาษีอากรตามมาตรานี้มีได้เกินจำนวนเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระ และเพื่อให้ได้รับชำระเงินเพิ่มนี้ ให้ถือว่าเงินเพิ่มเป็นเสมือนเงินอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

เพื่อประโยชน์ในมาตรการดำเนินคดี การนับอายุความตามมาตรา ๙ ให้เริ่มนับเมื่อพ้น

หนึ่ง เดือนนับแต่วันทราบคำสั่ง

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเลิกกิจการ รวมกิจการกับผู้อื่นหรือโอนกิจการ ให้แก่ผู้อื่น ให้บัตรส่งเสริมนั้นใช้ได้อีกไม่เกินสามเดือนนับแต่วันเลิก รวม หรือโอนกิจการ

ในกรณีที่ผู้ซึ่งดำเนินการที่รวมกันขึ้นใหม่หรือรับโอนกิจการประสงค์จะขอรับช่วง ดำเนินกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริมต่อไป ให้ยื่นคำขอรับการ ส่งเสริมภายในเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้การส่งเสริม ให้ออกบัตรส่งเสริมโดยได้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ เพียงเท่าที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเดิมยังเหลืออยู่ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าไม่สมควรให้การส่งเสริม ให้สั่งเพิกถอนสิทธิและ ประโยชน์ทั้งหมด

หมวด ๗

บทสุดท้าย

มาตรา ๕๗ บรรดาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนตามประกาศของ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามประกาศของคณะ ปฏิวัติฉบับที่ ๓๒๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตาม พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๘ ให้ถือว่าผู้ได้รับบัตรส่งเสริมในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามประเภท ขนาด และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงหรือประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อ กิจการอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม และผู้ได้รับ บัตรส่งเสริมตราประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ อยู่แล้วใน วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับ เป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ได้รับสิทธิและประ โยชน์ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริม และให้มีสิทธิที่จะขอรับสิทธิและประโยชน์ตามพระราช บัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๕๕ ให้ถือว่าคำขอรับการส่งเสริมที่ได้รับอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ แล้ว เป็นคำขอรับการส่งเสริมที่ได้รับอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๖๐ ให้ถือว่าคำขอรับการส่งเสริมที่ค้างพิจารณาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ เป็นคำขอรับการส่งเสริมที่ไต่ถามตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชานินทร์ ภัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

ประวัติผู้เขียน

นางสาว การรัตน์ ทุลวรรณะ เกิดเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๔๘๕ สถานที่เกิด
บ้านเลขที่ ๒๘๑ สุขุมวิทที่ ๒๒ กรุงเทพฯ มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ
สอง) จากคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๓
ปัจจุบันทำงานเป็นผู้ช่วยฝ่ายการเงิน กรมการรักษาดินแดน กระทรวงกลาโหม.

